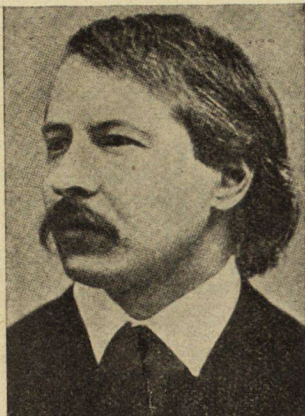

и „Технически студии“, преработилъ е опери за пиано („Майсторитъ-пѣвци“ на Вагнеръ и др.), на правилъ и една виртуозна преработка на „Градусъ адъ Парнаsumъ“ отъ Клементи.

Карлъ Таузигъ

Тацетъ, лат. *tacet* — буквально = мълчи се; означава при творби, състояща се отъ нѣколко части, че гласътъ или инструмента, при който стои думата — нѣма да участва.

Тебалдини, Джовани — *Tebaldini, Giovanni* — църковенъ компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 7 септ. 1864 въ Брешиа, училъ при Понкиели въ Миланската консерватория и въ Регенсбургското църковно-музикално училище (още преди това е билъ театраленъ хордиректоръ и органистъ), следъ това е църковенъ капелмайсторъ въ Падуа, директоръ на консерваторията въ Парма, отъ 1902 — капелмайсторъ въ Лорего, а отъ 1925 заема мѣсто въ отдѣла за изследвания на Палестрина при консерваторията въ Неаполъ. Композиции: оркестрови нѣща, мотети, меси, офертори, химни и др. Писалъ: „Църковната музика въ Италия“ (1894), „Фелипе Педрелъ“ (1897), „Музикална телепатия“ (1909) и др. музи-

кално-исторически студии. Освенъ това, издалъ: „Представяне на душа и тѣло“ отъ Кавалиери и „Евридика“ на Качини, и съставилъ, заедно съ Енрико Боси, една „Школа за модерна игра на органъ“ (1909). Издавалъ музикаленъ вестникъ „La scuola Veneta di musica sacra“.

Тедеска, *Tedeska* — иѣмски танць — Алеманда.

Те Деумъ, лат. *Te Deum* — първитѣ две думи на единъ химнъ, който се пѣе въ недѣлнитѣ и празнични утрени, и на тържествени благодарствени служби въ католическата църква. Текстътъ на Т. Д. не е съчиненъ отъ св. св. Амброзий или Августинъ, а е заимствуванъ отъ източната църква („Тебе Бога хвалимъ“ въ източно-православната). Т. Д. е единъ текстъ, който компониститѣ започватъ да поставятъ въ музика още отъ XVI в. — самостоятелно, или като сж го промѣняли съ други литургийни стихове, а и до сега продължаватъ да го компониратъ — главно за хоръ и оркестръ.

Тезисъ, гр. — метриченъ терминъ на древността, преминалъ и въ Григориянското пѣние, дето е означавалъ спадането на гласа върху последната сричка — следователно, има значение на слабо време — до като въ античността, както и въ нашата съвременность, Т. има значение на силно време — акцентувано (гл. Арсисъ).

Тейеръ, Александъръ Хуилокъ — *Thayer, Alexander Wheelock* — американски музикаленъ писателъ, род. 22 окт. 1817 въ Сугъ Натикъ при Бостонъ, умр. 15 юли 1897 въ Триестъ като американски консулъ; училъ въ Кембрижъ (Бостонъ), дето е билъ асистентъ въ университетската библиотека. За да събере материалъ за една пълна биография на Бетховена, прекарва нѣколко години въ Германия; отъ 1860 е чиновникъ въ американското посолство въ Виена — нѣщо, което го много улеснява въ понататъшнитѣ му изучавания, — отъ 1865 до смъртта си е билъ американски консулъ въ Триестъ. Бетховеновата биография на Т. съдържа обиленъ материалъ изъ живота на великия майсторъ, безъ да сж пропуснати да бждатъ отбелязани и неговитѣ недостатъци